

Bilag 2.

Lands sammenslutningen for Dødsstraffens Bevarelse i Danmark.

Til Landstingets Udvalg til Behandling af Forslag til Borgerlig Straffelov m. m.
Rigsdagen.

Ved nærværende tillader Bestyrelsen for Lands sammenslutningen for Dødsstraffens Bevarelse i Danmark sig at forelægge det høje Landsting en Anmodning om at udsætte Straffelovens Behandling, for at der ikke paa det nu foreliggende Grundlag skal blive truffet Bestemmelse om Dødsstraffens Afskaffelse i Danmark.

Diskussionen i Folketinget har vist, hvor vanskelig og svævende Argumentationen for og mod Dødsstraffens Bevarelse er.

Der er vist Enighed om, at Statistikken er betydningsløs for Spørgsmaalets Afgørelse.

Det mod Dødsstraffens Bevarelse anførte Hovedargument: Frygten for Justitsmord, er et tomt Skræmmebillede.

Beviset herfor er nærliggende, Matthæusgademordet er et Tilfælde, der udelukker enhver Mulighed for Fejltagelse.

Altsaa kan der foreligge saa sikkert beviste Forbrydelser, at Dødsstraffens Fuldbrydelse ikke kan blive noget Justitsmord. Hvorfor skulde man da befrygte Misbrug af Dødsstraffen, da alle ansvarlige naturligvis kun vil anvende Dødsstraf, hvor Tvivl er fuldstændig udelukket?

Naar Rigsdagen skal tage Beslutning om Dødsstraffens Ophævelse, bør dette formentlig ikke ske uden en Undersøgelse af Folkets Ønsker og Mening om Spørgsmaalet.

Først ved vor Sammenslutnings Dannelse er denne Undersøgelse blevet paabegyndt, og vi nærer allerede nu efter den Tilslutning, vi har modtaget fra alle Samfundslag, den faste Overbevisning, at et — maaske betydeligt — Flertal af Befolkningen vil forlange Dødsstraffen opretholdt og gjort effektiv i visse Tilfælde.

Vor Begrundelse for Krævet om Dødsstraffens Bevarelse er:

1. Vor Overbevisning om Straffens præventive Betydning.
2. Den Opfattelse, at Samfundet ikke skal bevare Individet, som paa Grund af deres raa Mordforbrydelser skal indespærres i Tugthuset paa Livstid.

For Straffanger, hvis Natur gør Indespærringen til en Lidelse, er den livsvarige Tugthusstraf en saa umenneskelig Straf, at en Dødsdom med den kortvarige, haarde Lidelse indtil Eksekutionen er mere human. Rapporter fra Tugthuset vil vise, at mange Livsfanger enten bliver sindssyge, begaar Selvmord eller dræbes langsomt af Tuberkulose eller andre snigende Sygdomme.

For Fanger, der kan indordne sig under Fængselslivets Forhold, kan Indespærringen omvendt blive en til Dels sorgløs Tilværelse. Som Justitsminister Zahle i et Interview i „Politiken“ af 24. September 1929 har udtalt: „Den Straf,